

I HÆLENE PÅ

Vi følger i hælene på en person, som har en hverdag ud over det sædvanlige. Mød hjemmeværnssoldaten Josefine Sia Lykke Hansen.

I HÆLENE PÅ HJEMMEVÆRNET

Det er en verden, de fleste forbinder med gule veste og dirigering af trafik ved større arrangementer. Men Hjemmeværnet er meget andet end det. For 22-årige Josefine Sia Lykke Hansen er det et sted med spænding, sammenhold og en uddannelse i at hjælpe andre mennesker. Hver anden uge afholder hjemmeværnsskorpets uddannelsesafdeling, så soldaterne får den nødvendige militære træning. Tag med på patrulje, når soldaterne en ganske almindelig torsdag aften går til angreb i True Skov.

TEKST + FOTO Cathrine Birn

1850: BRIEFING INDEN AFTENENS ØVELSE

"Kan I alle sammen se? Nu er det vigtigt, at I hører efter," siger delingens næstkommanderende, mens han sætter et kort over True Skov på bagruden af en hvid Folkevogn. Aftenens briefing foregår i Tilst inden døre i kompagniets lokaler, der er fyldt til randen med alt nødvendigt militærudstyr, personbiler og kamouflerede køretøjer. I øjeblikket er opmærksomheden udelukkende rettet mod det lille A4 papir med ruter og vejledning for aftenens øvelse.

22-årige Josefine Sia Lykke Hansen er blandt de over 20 mænd og kvinder, der lytter koncentreret til aftenens briefing. Hun har deltaget i størstedelen af kompagniets uddannelsesaftener, siden hun i januar meldte sig ind i den frivillige militære organisation. Til dagligt læser Josefine Sia Lykke Hansen Erhvervsøkonomi og Tysk på Aarhus Universitet. Men militære aktioner er ikke fremmed for hende.

"Jeg aftjente værnepligt for to år siden. Men siden jeg begyndte på min uddannelse, kunne jeg mærke, at der manglede noget. Jeg har brug for noget ekstra spænding i min hverdag," fortæller hun.

I aften skal soldaterne uddannes i at gå patrulje og derefter udføre et angreb mod et objekt i True Skov. Objektet skal afsøges, isoleres og til sidst nedkæmpes med skud.

"Nogen spørgsmål?" siger delingens næstkommanderende. Aftenens øvelse er forstået, og Josefine Sia Lykke Hansen bevæger sig hen imod sin gruppe bestående af fem soldater. Med briller i panden, hørevern i lommen og et gevær i favnen er hun klar til angreb.

1930: FJENDEN AFSØGES

"Fjenden er set ved Blankehøj. Vi går imod objektet," siger gruppeførereren. Josefine Sia Lykke Hansen er gruppens bagerste person. Det er hendes opgave at sikre gruppen bagtil.

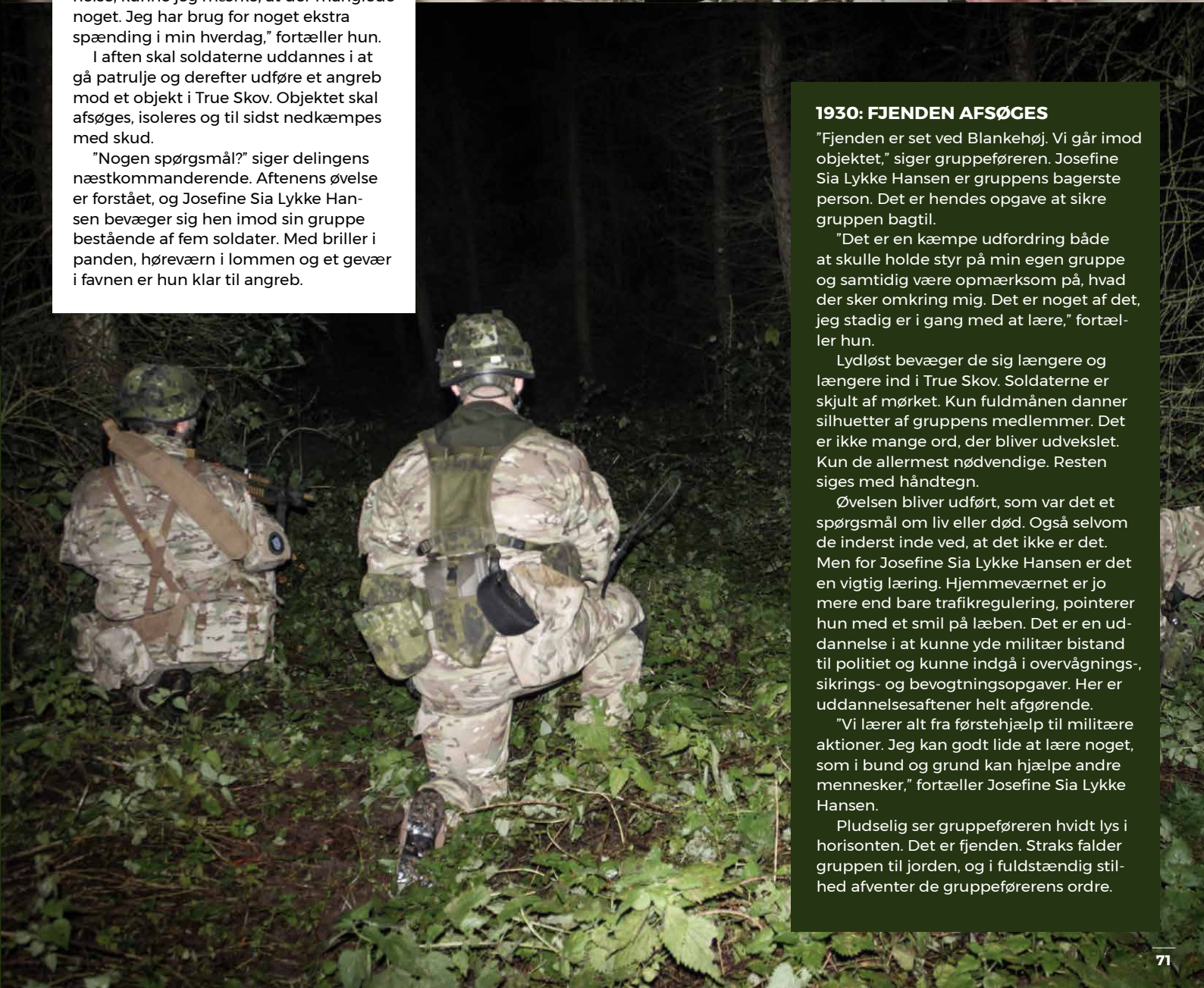
"Det er en kæmpe udfordring både at skulle holde styr på min egen gruppe og samtidig være opmærksom på, hvad der sker omkring mig. Det er noget af det, jeg stadig er i gang med at lære," fortæller hun.

Lydløst bevæger de sig længere og længere ind i True Skov. Soldaterne er skjult af mørket. Kun fuldmånen danner silhuetter af gruppens medlemmer. Det er ikke mange ord, der bliver udvekslet. Kun de allermost nødvendige. Resten siges med håndtegn.

Øvelsen bliver udført, som var det et spørgsmål om liv eller død. Også selvom de inderst inde ved, at det ikke er det. Men for Josefine Sia Lykke Hansen er det en vigtig læring. Hjemmeværnet er jo mere end bare trafikregulering, pointerer hun med et smil på læben. Det er en uddannelse i at kunne yde militær bistand til politiet og kunne indgå i overvågnings-, sikrings- og bevogtningsopgaver. Her er uddannelsesaftener helt afgørende.

"Vi lærer alt fra førstehjælp til militære aktioner. Jeg kan godt lide at lære noget, som i bund og grund kan hjælpe andre mennesker," fortæller Josefine Sia Lykke Hansen.

Pludselig ser gruppeførereren hvidt lys i horisonten. Det er fjenden. Straks falder gruppen til jorden, og i fuldstændig stilhed afventer de gruppeførerens ordre.

2145: FJENDEN I SIGTE

"Fjenden er bekræftet. Gør klar til angreb," hvisker gruppeføreren. Straks stiller alle sig på række med sigte mod fjenden. Geværet placeres i skydeposition ved skulderen, og med ét giver gruppeføreren ordre til skud. Det ene brag lyder efter det andet, som havde klokken slået 12 nytårs-aften. Imellem skuddene råber soldaterne til hinanden.

"Hvor meget ammu har I tilbage?" lyder det fra den ene ende af rækken. "Jeg har slet ikke fået skudt endnu," lyder det fra den anden.

Kontrasten er stor i Josefine Sia Lykke Hansens dagligdag. Lige nu affyrer hun skud mod en opdigtet fjende, men om bare 12 timer sidder hun til forelæsning på Aarhus Universitet. Langt de fleste medlemmer i Hjemmeværnet har fuld-tidsarbejde eller -studie ved siden af. Det er en frivillig organisation. En fritidsinteresse, der udleves. Men for Josefine Sia Lykke Hansen er det netop frivilligheden, der er med til at gøre det unikt.

"Vi har alle sammen en enorm stor interesse for det, vi laver. Vi brænder for det, og det gør også, at vi har noget helt specielt sammen," fortæller hun.

2200: SLUT FOR I AFTEN

"Endek!" råber gruppeføreren. På civilt sprog betyder det, at øvelsen er slut for i aften. Der går ikke mange sekunder fra, at øvelsen slutter til, at snakken går højlydt soldaterne imellem. Alt bliver vendt og drejet. Skuddene, placeringen i skoven, fjendens position. Der bliver udvekslet smil og klap på skuldrene. Der hersker ingen tvivl om, at alle er iblandt gode venner.

"Det er et helt specielt sammenhold, vi har her i Hjemmeværnet. Vi hjælper hinanden og er der for hinanden, hvis der er brug for det. Det er som om, vi er en stor familie," siger Josefine Sia Lykke Hansen.

Soldaterne bevæger sig tilbage til kompagnilokalerne. Det er blevet tid til den lidt kedeligere del af uddannelsesaftenen. Alle våben skal rengøres grundigt efter brug af sikkerhedsmæssige årsager. Det kan godt tage tid, for det skal gøres ordentligt. Men for Josefine Sia Lykke Hansen er det en del af det. Hun tager det hele med, og det vil hun blive ved med et godt stykke tid endnu.

"Jeg kan enormt godt lide at være her. Både det tætte sammenhold og muligheden for at presse mig selv og mine personlige grænser. Det er noget, jeg ikke kan undvære i min dagligdag."

Josefine Sia Lykke Hansen har ingen planer om at stoppe i Hjemmeværnet lige foreløbig.

"Jeg regner med at være her et godt stykke tid endnu. Sammenkoblingen mellem mit studie og Hjemmeværnet passer godt til mig. Lige nu har jeg det sådan, at jeg får det bedste fra begge verdener." ●

